

at jeg ikke ser anden Løsning af Spørgsmaalet foreløbig, end at Sagen kommer i Udvalg, hvor man saa kan drøfte den og se, om der kan findes en Vej at gaa.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag vil jeg kun sige, at det forekommer mig dog, at det favner for vidt; thi et Jernbaneraad, der dannedes paa Basis af det, vilde blive en Overbestyrelse baade for Statsbanerne, for Generaldirektionen og for selve Ministeriet. Der er jo nemlig ikke en Ting under Centraladministrationen, der efter Forslaget ikke kan bringes ind under Jernbaneraadet. Naar man særlig nævner Budgettet, er der jo ikke den ringeste Inventargenstand at anskaffe, uden at den kan inddrages under Jernbaneraadets Omraade, og det vilde dog være at gaa for vidt. Derved vilde man ogsaa ganske forfejle den gode Hensigt, Lovforslaget sikkert har. Men, som sagt, jeg haaber at se det i et Udvalg, og jeg haaber da, at man der kan finde en Løsning, der kan bringe noget godt ud af Sagen.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds har Ordet.

Villars Lunn: Efter at have hørt de to sidste ærede Talere frafalder jeg Ordet.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Det er en stor Sag, det ærede 9de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) her har rejst, og naturligvis ogsaa en god Sag, for saa vidt den gaar ud paa at bringe Administrationen for Banerne i nær Berøring med Erhvervslevets Folk, hvilket paa Forhaand maa billiges. Den, der har Skoen paa, ved jo bedst, hvor den trykker, og i Kraft af denne gamle Sætning er det saa iøjnespringende, at enhver intimere Forbindelse, der paa denne Maade kan knyttes mellem Erhvervene og Administrationen, er ønskelig. For øvrigt kunde jeg i Parentes bemærke, at den Forbindelse, der allerede er mellem disse to Faktorer, slet ikke er saa ringe endda. Der sker jo talrige, ja næsten talløse Henvendelser til Centraladministrationen direkte fra Erhvervslevet, og den særlige Indsigt, som er repræsenteret

i Rigsdagens Ting, og den Fortrolighed med Behandlingen af offentlige Sager, de to høje Tings Medlemmer have, komme allerede nu i mange Tilfælde Administrationen til gode.

Naar vi nu skulle tage denne Sag op til Behandling i det Haab at naa et praktisk Resultat deraf, maa vi imidlertid heller ikke overse, at det ikke gaar an at gøre denne store, vanskelige Administration — den har et Budget paa nogle og tyve Millioner Kroner — besværligere, end nødvendigt er. Thi dette Apparat, der maa være stort, arbejder allerede nu paa flere Punkter noget tungt; den endelige Udformning, der maatte gives de Tanker, der fra forskellig Side ere bragte frem her i Tinget, maatte nøje tage Hensyn til, at Raadet ikke kom til at virke alt for snævert, at det ikke blev et Snørliv, man gav Statsbanerne paa, som formindskede deres Handleevne og navnlig gjorde Forretningsgangen for langsom. Statsbanerne ere i Virkeligheden en Forretning, en enorm stor Forretning, der i sin daglige Drift ogsaa maa tage mange forretningsmæssige Hensyn. Jeg tror, at det gælder tidt mere om, at der i en eller anden Sag bliver taget en Beslutning hurtigt, end at den Beslutning, der tages, i sine mindste Detailler akkurat træffer det bedste.

Der er fra alle Sider i Salen et almindeligt Ønske om at komme frem ad denne Vej, og der er ogsaa fra alle Sider udtalt Villie til at bøje sig henimod noget opnaaeligt. Jeg kan derfor slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne, om, at Sagen maa blive nøjere prøvet i Udvalg, og jeg haaber, at der maa komme noget godt ud deraf.

Forslagsstilleren (Jørgen Berthelsen): Jeg vil først bringe ærede Medlemmer og den højtærede Minister en Tak for Tilslutningen til mit Forslag — for saa vidt der er givet Tilslutning.

Jeg vilde dernæst gøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (P. Nielsen), som paaberaabte sig Udtalelser fra Kommissionsmedlemmer. Jeg sagde ved Forelæggelsen af mit Forslag, at det var et af de 10 af de 14 Rigsdagsmedlemmer, der sad i Jernbanekom-